

Om sagda sanningar

Lyssna in det här; Om du under de senaste åren inte har övergett en uppfattning eller förvärvat en ny, bör du kanske kolla din puls. Du kanske är död. Så kan man få ihop det, åtminstone om man är amerikansk poet och mångsysslare och heter Burgess.

Drastiskt är det men på kornet – du som inte vet vad han menar får gärna höra av dig. Det har med tiden faktiskt blivit mitt favoritcitat bland det tiotal som jag hittills saxat ur spalterna. Alla hamnar på anslagstavlan intill datorn, och urvalet säger säkert mer om mig själv än om upphovsmännen, men det bjuder jag på. Visdomsord och god formuleringskonst av både kända och mindre kända personer, eviga sanningar koncentrerade till några få rader, är en skatt att ösa ur om man har böjelser åt det hållet. Folkpartiets Ingemar Mundebo sa på sin tid: "Det tycks vara mer glansfullt att besluta om nya reformer än att se till att de gamla fungerar". Hans bild finns på tidningsurklippet, och genom åren har jag då och då på förekommen anledning tittat åt hans håll och nickat instämmande. Alldeles intill Mundebo kan jag läsa hur Gunilla Dahlgrens lilla fruntimmer filosoferar kring företeelser i livet: "Det sägs att man tänker så bra när man prome-



nerar. Ibland är det just det jag vill undvika". Och Alf Henriksson, han finns också där på väggen: "Jag såg att häggen

blommade, det kom en doft av den. Jag sade till min älskade: "Kom ut och se och känn! Hon stod vid makaronerna och sydde på en klut, och när hon lyfte blicken hade häggen blommat ut."

Underbara Alf Henriksson!

Nobelpristagaren Herta Müller har sagt: "Mot angrepp kan man värja sig, mot förtal är man maktlös", det platsar också i min samling. Nyligen fick en tidigare favorit stryka på foten till förmån för det kinesiska ordspråket: "Om du tänker för länge på nästa steg, kommer du att tillbringa livet på ett ben". Men Alf Henriksson byter jag inte ut, han är värd dubbel uppmärksamhet. Slutraden i hans dagsvers "Ord, tjänar som ständig påminnelse": ... det påverkar livet på jorden, så slarva inte med orden!

Äldst på anslagstavlan är en reflexion av Arthur Koestler, tror jag det står, papperet har hunnit gulna. Att vilja träffa en författare för att man gillar hans böcker, är som att vilja träffa en gås för att man gillar gåslever. Den blir jag inte klok på. Men den får sitta, det kanske klarnar.

KERSTIN PALM
Ordbrukarna i Karlsborg